

[Steen Folke.]

ger først og fremmest ved, at man nedsled arbejdskraften. Arbejdstempoet blev sat i vejret år for år, akkordracet blev mere og mere uudholdeligt, og man invaliderede arbejdskraften både fysisk og psykisk igenem det. Man tilsvinede miljøet, forurenede hele samfundet, og det har vist sig i de seneste år med stigende kraft. Der er større og større bevidsthed om de omkostninger, som hele denne udvikling har medført.

Nu er der ydermere sket det her i de sidste par år, at vi er ramlet ind i en af de klassiske kapitalistiske økonomiske kriser, hvor de indbyggede modsigelser i det kapitalistiske system medfører, at hjulene ikke mere kan dreje rundt på samme måde, som de har kunnet det i højkonjunktoren. Nu har vi fået konsekvenserne med arbejdsløshed, og nu har vi altså fået problemer med, at kapitalen ikke kan forrentes tilstrækkelig godt til, at den vil investere, til at den gider bruge den arbejdskraft, der er til rådighed. Så har vi den kolossale arbejdsløshed, som vi ser i dag.

I denne situation viser socialdemokratiet, den socialdemokratiske regering, sig også rede til at prøve at gribe ind og støtte erhvervslivet og tilføre erhvervslivet yderligere kapital, som man har gjort det under hele højkonjunktoren, sådan at hjulene kan snurre endnu hurtigere, men det bliver i denne krisituation tydeligere og tydeligere, hvem det er, der kommer til at betale for disse indgreb, betale for forsøgene på at lappe på systemet og holde det i live.

Jeg mener man måske med lidt dristighed også med udgangspunkt i noget, der er blevet sagt i debatten i dag, kan tillade sig at formulere tre principper, som i virkeligheden er meget centrale i den socialdemokratiske ideologi. Det ene princip, som ikke rigtig har været fremme i debatten, men som til gengæld er klart for alle, der begynder at undersøge socialdemokratisk politik, er nemlig princippet: hvad der er godt for F. L. Smidth, er godt for lønarbejderne. Det har i årevis været basis for den socialdemokratiske politik.

Det andet princip er et, som handelsministeren her fremlagde fra talerstolen, da han stod og glædede sig umådeligt over, at de forslag, der var lagt frem her, blev kritiseret lidt fra den ene side og lidt fra den anden

side, og så kunne princippet jo nok ikke været helt galt, det rigtige er nok det, der ligger et eller andet sted i midten, det er den bløde mellemvare.

Det tredje princip, som er kommet frem, blev nævnt af hr. Robert Pedersen i et indlæg for snart temmelig længe siden. Det var i forbindelse med et forsøg på at bortforklare det regeringsindgreb, som er planlagt — og han sagde, at socialdemokratiet gik ind for i visse situationer, at arbejderne skulle aktionere for at vise deres styrke. Vi andre mener, at arbejderne skal aktionere for at bruge deres styrke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg foreslår, at de to første lovforslag vedrørende forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. og ændring af lov om tjenestemandspension henvises til arbejdsmarkedsudvalget, at de tre lovforslag vedrørende avancementstop, begrænsning af udbytter og vederlag m. v. og pengeinstitutteres rentemarginal henvises til erhvervsudvalget, at forslaget om ændring af lov om beregning af et reguleringspristal henvises til politisk-økonomisk udvalg, og at lovforslaget om ændring af bestemmelser om pristalsregulerede ydelser i lovene om folke-, invalide- og enkepension henvises til socialudvalget.

Hvis ingen gør indsigelse mod disse forslag, betragter jeg dem som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Undervisningsudvalget (7/3 75):

Udtræder: Ebba Strange

Ny stedf.: Maigaard

Udvalget om fysisk planlægning (7/3 75):

Udtræder: Henning Philipsen

Ny stedf.: Kurt Brauer